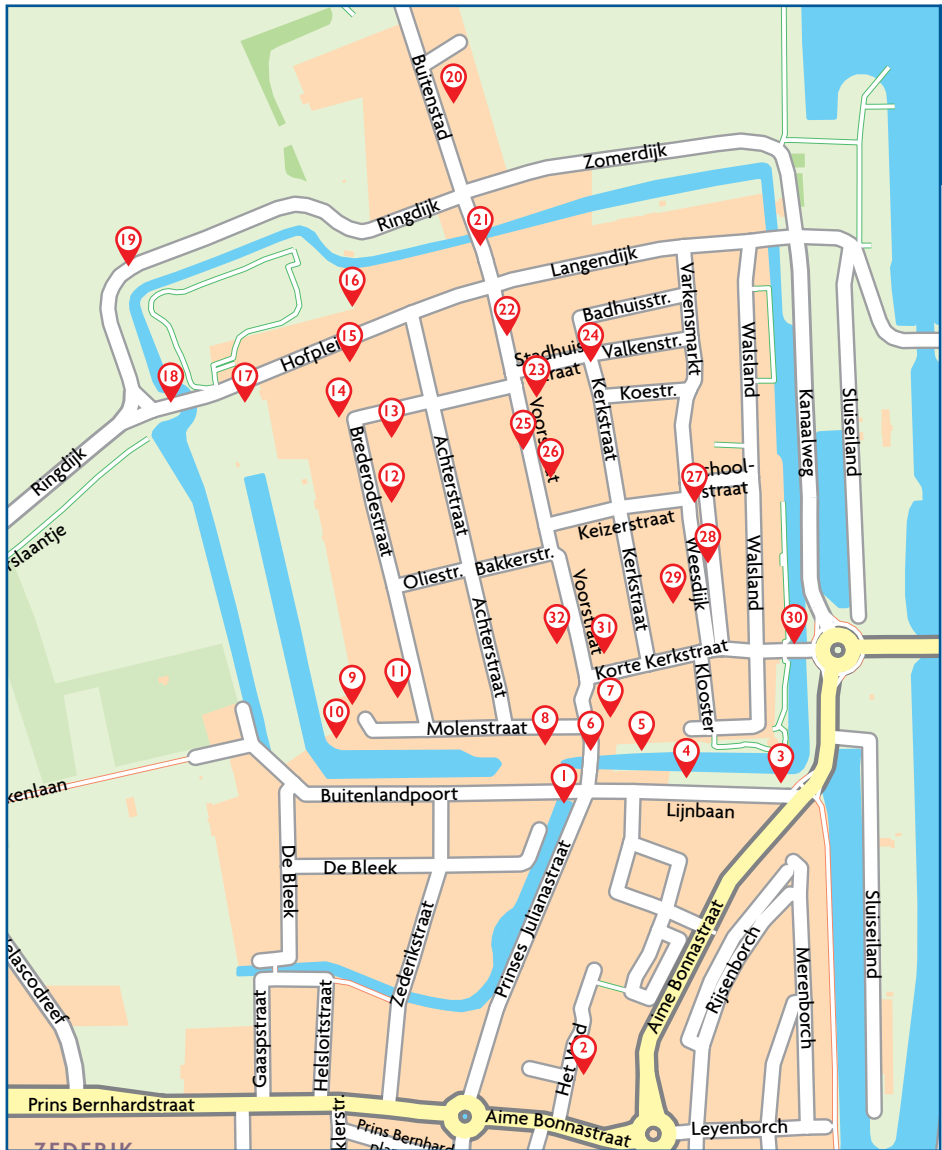

HISTORISCHEVERENIGING | HET LAND VAN BREDERODE

**VRIJ
STAD
VIANEN**

DOOR DE EEUWEN, DOOR VIANEN
WANDELEN DOOR
VRIJSTAD VIANEN

Totale route ca. kilometer

1. Vaart naar Gorinchem

2. Burcht de Bol

3. Zonnewijzer Lijnbaan

4. Lijnbaan

5. Stadsmuur en gracht

6. Landpoort

7. N.H. Kerk

8. Molenstraat

9. Herenhuis

10. Stadsmuur

11. Stadsboerderij

12. Parochietuin

13. R.K. Kerk

14. Blauwpoort

15. Hof plein

16. Watertoren

17. Pomp

18. Hofpoort

19. Ringdijk

20. Buitenstad

21. Lekpoort

22. Voorstraat

23. Stadhuis

24. Stadswaag

25. Pomp Voorstraat

26. Gerechtgebouw

27. Kerkje

28. Weesdijk

29. Patriciërshuis

30. Nieuwe Ingang

31. Vml. postkantoor

32. Stedelijk Museum

Welkom in Vianen! Deze wandeling door de Lekstad leidt u langs bijzondere gebouwen en plekken die kenmerkend zijn voor de unieke Viaanse geschiedenis. U kunt de wandeling volgen via de tekst (zie pijlen) of de plattegrond (links). De vertelpunten zijn genummerd.

We beginnen bij de VVV die gevestigd is in het Stedelijk Museum van Vianen. Vanuit de VVV gaat u rechtsaf de Voorstraat uit, langs de kerk. Bij de kruising voorbij de brug begint de Prinses Julianastraat. Evenwijdig aan deze straat loopt een water. Dit is:

De vaart naar Gorinchem

In 1658 sluiten het bestuur van Gorinchem en de regentes van Vianen, Louise Christine van Solms, een overeenkomst om een trekvaart tussen Vianen en Gorinchem te realiseren. De herdenkingssteen in de Keermuur aan het begin van de vaart, getuigt van dit feit. Even verderop langs de Prinses Julianastraat bevindt zich de haalkom. De vaart was zo smal dat de schepen hier moesten draaien.

Hier tegenover vindt u aan de linkerkant van de straat een voetpad. Dit voetpad loopt u uit en aan het eind gaat u rechtsaf tot het basketbalveldje. U bevindt zich nu bij het:

Voormalig “Kasteel op de Bol”

In 1969 werden de fundamente van “Castrum suum Vyanen”, zoals de burcht in de dertiende eeuw genoemd werd, gevonden. Dit gebeurde tijdens de aanleg van riolering voor de huizen aan deze straat. Het kasteel bestond uit een woontoren met een diameter van ongeveer 9 meter; een achthoekige hoofdburcht met een diameter van 30 meter en een dubbele voorburcht, waarvan de fundering zich onder het grasveld bevindt. De contouren van de hoofdburcht zijn zichtbaar gemaakt middels de afwijkende bestrating.

Op 1 december 1271 gaf Jan van Nassau, de bisschop van Utrecht, aan Zweder van Beusichem, de bewoner van het kasteel, het recht om twee keer per jaar op deze plaats een markt te houden. Deze najaarsmarkt leeft nog steeds voort onder de naam “Paardenmarkt”, die elk jaar gehouden wordt op de woensdag voor de tweede donderdag in oktober.

U loopt terug en gaat rechtsaf langs de school naar de Aimé Bonnastraat, u loopt langs de brandweerkazerne en komt bij:

De zonnwijzer aan de Lijnbaan

Deze zonnwijzer is afkomstig uit de tuin van huize Ameliastein in het Viaanse Bos aan de westkant van de huidige A2. Hendrik van Brederode, één der Heren van Vianen, liet het huis rond 1560 bouwen als lusthof voor zijn echtgenote Amelia van Nieuwenaar. Rond 1830 is het afgebroken. Deze beeldengroep is na omzwervingen weer in Vianen teruggekomen en heeft deze plaats gekregen aan de Lijnbaan.

De Lijnbaan

Rond Vianen werd van oudsher hennep verbouwd. De hennep werd in het plaatselijke dialect ook wel 'kinnep' genoemd. Men gebruikte de lijnbanen om touw te vlechten van de verbouwde hennep. Toen de grote zeilvaart rond 1900 ten onder ging, was het ook gedaan met de hennepteelt.

Vanaf de Lijnbaan heeft u een prachtig uitzicht op de:

Stadsmuur en stadsgracht

In de veertiende eeuw wilde de graaf van Holland vanuit strategisch oogpunt een bolwerk hebben tegen de bisschop van Utrecht. Hij wilde dit, omdat hij dan de scheepvaart vanuit Utrecht naar de Lek in de gaten kon houden.

Hij had het geluk dat de Heer van Vianen alleen een dochter als opvolger had. Om invloed te krijgen liet hij simpelweg een stroman met de dochter trouwen. Deze stroman - Willem van Duivenvoorde - trouwde in 1326 met Heilwich van Vianen. In 1333 volgde zij haar vader op. In 1335 en 1336 gaven Heilwich en Willem van Duivenvoorde dusdanige privileges aan Vianen, dat deze als stadsrechten aangemerkt kunnen worden. Hierop volgde het stichten van een stad voor de bevolking die zich in de omgeving van de burcht had gevestigd.

Vanaf de zonnwijzer loopt u linksaf door de groenstrook langs de stadsgracht. U passeert enkele huizen en slaat dan rechtsaf, langs het Boterhuis, de stad in. Vlak over de brug bevond zich de:

Landpoort, één van de ingangen van de stad

Muren en poorten zoals de Landpoort boden de mogelijkheid om controle te houden over wie de stad uitging, maar vooral over wie de stad inkwam. In de Landpoort was - evenals in de Lekpoort - op de eerste verdieping een ruimte ingericht als gevangenis. Heel wat ter dood veroordeelden hebben hier hun galgenmaal opgediend gekregen. De Landpoort werd in 1858 afgebroken, omdat hij geen functie meer had en veel onderhoud behoefde.

Als u verder over de stadsgracht gaat, ziet u aan uw rechterhand:

De Grote Kerk (P.K.N.), een Gotische kerk met een Romaanse toren

Vóór de stichting van de stad bevond zich op deze plaats al een kapel. Deze behoorde destijds bij de kerk van Hagestein. Bij de stadsaanleg kwam die kapel binnen de stadsmuren te liggen. De kapel werd vergroot en werd een zelfstandige parochiekerk. Het grootste deel van de toren dateert nog uit deze periode.

In 1540 werd Vianen geteisterd door een stadsbrand en ook de kerk ging grotendeels in vlammen op. Men herstelde de kerk direct en nam tevens de, gespaard gebleven, Romaanse toren in de gotische herbouw mee.

In de kerk bevindt zich tot op de dag van vandaag het zeer bijzondere praalgraf van Reinout III van Brederode en zijn echtgenote Philipote van de Marck.

Op het kerkplein staat een beeld van Hendrik van Brederode, de "Grote Geus", van de hand van de Utrechtse kunstenaar Paulus Reinhard. De bijnaam 'Grote Geus' ontvangt Hendrik in het voorspel van de Tachtigjarige Oorlog, als hij zich ontpopt tot één van de leiders van de naderende opstand tegen Spanje.

In 1566 bood hij namens de Nederlandse adel aan Margareta van Parma, die landvoogdes was namens de Spaanse koning Philips II, het Smeekschrift der edelen aan. Het was een verzoek om verlichting van de strenge godsdienstregels. Een adviseur van de nerveuze landvoogdes fluisterde haar, om haar gerust

te stellen, toe: "Het zijn maar geuzen (bedelaars)". De naam "geus" werd overgenomen als eretitel. Hendrik, als leider van de opstandelingen, werd de Grote Geus.

Op 25 september 1566 liet Hendrik de beelden en andere zaken die nodig waren voor de katholieke eredienst uit de kerk verwijderen. Een echte beeldenstorm heeft er in Vianen niet plaatsgevonden. Op 1 oktober 1566 vond in de Grote Kerk de eerste protestante kerkdienst plaats.

We gaan tegenover de kerk de Molenstraat in. De straat heet zo omdat aan het eind ervan de Molen van Vianen stond.

Molenstraat met muurhuizen

Als in 1567 de Spaanse koning Philips II de Hertog van Alva naar de Nederlanden stuurt, vluchten velen naar Duitsland. Zo ook Hendrik van Brederode die een goed heenkomen zocht. Hendrik overlijdt in 1568 in ballingschap te Recklinghausen.

In 1567, dus al vóór het feitelijke begin van de Tachtigjarige Oorlog (1568-1648), werd Vianen door de Spanjaarden ingenomen en als vesting ontmanteld.

Het huis Molenstraat 3 is gerestaureerd en teruggebracht in middeleeuwse vorm. Er mochten echter pas huizen tegen de muur gebouwd worden na de ontmanteling als vestingstad, dus na de middeleeuwen. Hoewel het huis er goed uitziet, is het historisch gezien dus niet volledig kloppend. Aan het eind van de Molenstraat stond een molen. Deze brandde in 1913 af. Er zijn momenteel bewoners in Vianen die hun uiterste best doen om in Vianen weer een molen te bouwen, maar op deze historische plaats zal dat niet meer kunnen, omdat er nu een huis is gebouwd.

Aan het einde van de Molenstraat rechts:

Een achttiende eeuws huis

Door een bekende Viaanse bouwondernemer werd rond 1970 een huis in Achttiende eeuwse stijl gebouwd. Het huis werd gebouwd met authentieke onderdelen van oude panden uit heel Nederland. Het huis zou als buitenplaats langs de Vecht niet misstaan.

U ziet hier ook delen van de:

Stadsmuur

Hier kunt u goed zien hoe met zo weinig mogelijk stenen toch een stevige stadsmuur kon worden gebouwd. U ziet een rechte buitenmuur met aan de stadskant een weergang, een looppad over de stenen bogen en schietgaten onder de bogen. Op de muur staat een oud kanon met kogels. De muur is particulier eigendom, dus niet beklimmen!

U loopt terug en gaat linksaf de Brederodestraat in. Hier staat een:

Stadsboerderij

Hoewel stadsboerderijen door heel Vianen te vinden waren, was met name de westkant van de stad agrarisch ingesteld. Aan de oostkant was vanaf de Negentiende eeuw meer nadruk op industrie komen te liggen. Hier werden hoepels (voor houten vaten), klompen en borstels vervaardigd. Deze boerderij is tot in het begin van de tachtiger jaren (Twintigste eeuw) in gebruik geweest. 's Winters kon men rond melkenstijd de koeien horen loeien in de stad.

U gaat verder de Brederodestraat in. Bijna aan het einde van de straat ziet u rechts:

De Pastorietuin

Ondanks de nieuwe godsdienstvrijheid vanaf 1795 was het boven de grote rivieren nog steeds verboden processies te houden op plaatsen waar die traditioneel niet plaatsvonden. Vindingrijk creëert de Rooms Katholieke kerk tuinen naast de kerk. Op particuliere grond was de rondgang namelijk wel toegestaan.

Tegenover de tuin bevindt zich het voormalige:

Oude Mannenhuis

Dit woonhuis was eens het oudemannenhuis; een van oorsprong middeleeuwse instelling. Aan het begin van de negentiende eeuw hebben de gezamenlijke kerken zich de middeleeuwse fondsen toegeëigend ten behoeve van hun armen. Tegenwoordig worden de fondsen en bezittingen beheerd door een stichting. De opbrengsten worden verdeeld onder de grote Viaanse kerkgemeenschappen.

Naast de tuin staat de Rooms Katholieke kerk van de parochie:

Maria Ten Hemelopneming

Op 1 juli 1879 werd deze kerk ingewijd. De driebeukige neogotische hallenkerk is ontworpen door Alfred Tepe. Tepe bouwde in de negentiende eeuw tal van kerken in Nederland, waaronder de St. Martinus en St. Willibrordus in Utrecht.

Aan de overzijde ziet u de:

Blauwpoort

De Blauwpoort is de zij ingang van de vroegere buitentuin van Kasteel Batenstein. Het smeedijzeren hek stamt uit de Achttiende eeuw en is gebouwd in de stijl van Lodewijk XV. In de tuin stonden de stallen van het kasteel. Dat verklaart de naam van de straat die we nu inlopen.

We gaan langs de kerk door de Stalstraat, linksaf door de Achterstraat en aan het einde weer linksaf het Hofplein op:

15

Hofplein, voormalig kasteel Batestein

Na het stichten van de stad wordt het kasteel op de Bol verlaten en gaan de Heren van Vianen in Kasteel Batestein wonen. Gijsbrecht van Vianen (1352 - 1391) is de bouwer van het kasteel. Zijn vrouw heette Beatrix (Beate) en dat verklaart mogelijk de naam van het kasteel. In de zeventiende eeuw is het Johan Wolfert van Brederode die het kasteel tot een fraai geheel uitbouwt. Aan het eind van de zeventiende eeuw werd een deel van het kasteel door brand verwoest en in de negentiende eeuw werden de laatste resten vrijwel geheel afgebroken.

Johan Wolfert was een telg uit het geslacht Van Brederode (evenals Hendrik de Grote Geus). Hij was één der aanvoerders van het Staatse Leger onder Stadhouder Frederik Hendrik. Voor zijn rol bij de verovering van 's-Hertogenbosch (1629) werd hij beloond met het gouverneurschap van die stad. Na het overlijden van Anna Johanna van Nassau-Siegen, zijn eerste echtgenote, trouwde hij met Louise Christine van Solms, de schoonzuster van Frederik Hendrik. Aan het einde van de Tachtigjarige Oorlog was Johan Wolfert veldmaarschalk van het Staatse Leger. De Brederodes kwamen van oorsprong uit Noord-Holland. De Ruïne van Brederode bij Santpoort getuigt hier nog van.

In 1414 trouwde Walraven I van Brederode met Johanna van Vianen, enig kind van Hendrik II van Vianen. Hun nakomelingen bleven tot 1684 het bewind voeren over het "Stad en Landen

van Vianen". Daarna kwam de erfenis via een dochter van Johan Wolfert in handen van de graven Van Lippe. Zij verkochten Vianen in 1725 aan de Staten van Holland en West-Friesland. De graven Van Lippe traden tot 1795 op als de nieuwe heren van Vianen, waarbij de onafhankelijke status als Vrijstad min of meer gehandhaafd bleef. In 1795 ging Vianen op in de Bataafse Republiek en na de Franse Tijd in het Koninkrijk der Nederlanden

Rechts bevindt zich de:

16

Watertoren

Op de plaats van de "Simpeltoren", de vroegere verdedigingstoren van kasteel Batestein, staat nu de watertoren. In 1894 werd de eerste aanvraag voor een waterleiding gedaan. Men wilde destijds de Lekpoort als watertoren gaan gebruiken. In 1909 viel het besluit voor de aanleg van de waterleiding. Tevens werd besloten een geheel nieuwe watertoren te bouwen. Het mocht de eerste constructie worden die volledig bestond uit gewapend beton. De bouw werd uitgevoerd door de firma Waning & Co. Dit bedrijf bestaat nog steeds onder de naam Waco.

Verder over het Hofplein loopt u langs de Wilhelminaboom naar:

17

Het Pompje

De pomp, met de figuren Fy en Jana, stamt uit 1618 en is tegenwoordig nog steeds te vinden op het Hofplein. De twee waardinnen zouden verantwoordelijk zijn voor de naam Vianen. Ook wordt beweerd dat de naam "Vianen" afgeleid zou zijn van de Tempel van Diane die hier in de Romeinse tijd gestaan zou hebben. De bewijzen hiervoor zijn tot nu toe niet gevonden.

Even verderop ontwaart u:

18

De Hofpoort

Dit is één van de laatste overblijfselen van Kasteel Batestein. Het is een zeventiende eeuwse uitgang, die de verbinding vormde met het Viaanse bos (Ameliastein, waar de zonnewijzer aan de Lijnbaan vandaan komt).

U gaat door de Hofpoort rechtsaf naar:

De Ringdijk

Vanaf de Ringdijk heeft u een goed uitzicht op het terrein waar ooit kasteel Batestein stond. Het terrein strekte van de Hofpoort, de watertoren en de dijk tot ongeveer de rooms-katholieke kerk. Tussen de dijk en het kasteel lagen de kasteeltuinen, die in de zeventiende eeuw vergelijkbaar waren met de tuinen van het 'Huis ter Nieuburch' en het 'Huis Honselaarsdijk'; de paleizen van Stadhouder Frederik Hendrik.

U gaat verder de Ringdijk af en u komt bij:

20

De Buitenstad

Dit deel van Vianen bevindt zich niet alleen buiten de stad, maar ook buiten de bandijken. Na de wateroverlast in 1993 en 1995 is de dijk verzwakt. De dijk is nu dermate veilig dat er op zijn hoogst één overstroming in 1250 jaar zou kunnen plaatsvinden. Om de Buitenstad is een kade aangelegd. Deze kade is zo veilig dat er op zijn hoogst één overstroming in 250 jaar zou kunnen plaatsvinden.

Als u rechtsaf naar de Lekpoort gaat, ziet u een coupure in de dijk met een technisch vernuftige noodkering. Bij hoge Lekstanden kan deze gesloten worden. U komt bij:

21

De Lekpoort

De Lekpoort maakte deel uit van de verdedigingswerken van de stad. De ontmanteling van de vesting begon met de bezetting door de Spanjaarden in 1567. In de negentiende eeuw is men op grote schaal verder gegaan met de sloop van de ommuring. Voor het toenemende verkeer waren met name de stadspoorten grote obstakels. De Landpoort en de Oostpoort (aan het eind van de Langendijk) zijn in de negentiende eeuw afgebroken, omdat het onderhoud duurder was dan het slopen van het gebouw. De Lekpoort is aan de slopershamer ontsnapt. In de Lekpoort was de gevangenis gevestigd.

U kijkt nu vanuit noordelijke richting uit op:

22

De Voorstraat

Nederlandse steden zijn in te delen in een aantal groepen, zoals bastides, grachtensteden en damsteden. Vianen is een bastidestad. Een ander bekend voorbeeld van een bastidestad is Tilburg. Aan de Voorstraat staan statige huizen. De tuinen lopen door naar achteren. Achterin bevonden zich schuren, koetshuizen en woningen van bedienden. Dit is nog steeds te zien in de Achterstraat en de Kerkstraat, waar de bebouwing veel informeler is.

Aan de voorstraat ziet men het imposante:

Stadhuis

Rond 1425 werd het Stadhuis gebouwd. Bij een grote uitbreiding in 1473 kreeg het, globaal, zijn huidige uiterlijk. Het vertoont grote gelijkenis met het stadhuis van Tholen. De voorgevel bestaat uit Namense steen. Ondanks dat baksteen volop voorradig was in de omgeving, liet men de steen uit Wallonië komen. In de voorgevel ziet u op de bovenste verdieping van links naar rechts de wapens van Lexmond, Meerkerk en Hei- en Boeicop. Op de verdieping daaronder die van Ameide, Vianen en Tienhoven. Deze wapens zijn hier aangebracht rond 1960. Op de begane grond ziet u de familiewapens van Bronkhorst-Batenburg, Van Brederode en Van de Marck. Deze zijn veel ouder. Boven de voordeur staat: 'Audi Alteram Partam': 'hoor de tegenpartij'. In het Stadhuis werd eeuwenlang recht gesproken. Het achterste deel van het Stadhuis was oorspronkelijk de kapel van het gasthuis. Na de Reformatie werd

de kapel toegewezen aan de katholieken. Zij mochten de Grote Kerk immers niet meer gebruiken. Ondanks de reformatie was men in Vianen uiterst tolerant tegenover katholieken. In 1725 werd in de kapel de Waalse kerk gevestigd. Deze dependance van de Grote Kerk ontwikkelde zich tot een kerk voor de beter gesitueerde Vianezen, die hun kinderen ook naar de "Franse School" stuurden. De "kapel" staat in de volksmond nog bekend als "burgemeesterskamer". Echter, de burgemeester heeft al jaren een werkruimte in de nieuwbouw van het Stadhuis.

Achter het Stadhuis:

De Stadswaag

Het gebouw achter het Stadhuis, op de andere straathoek, is de oude Stadswaag.

U keert terug naar de Voorstraat en slaat linksaf. Na 100 meter ziet u:

25

De Pomp

In 1662 werd midden op de Voorstraat deze grote pomp geplaatst. De opdrachtgeefster was Louise Christine van Solms. Zij was ook de opdrachtgeefster bij de trekvaart naar Gorinchem. De pomp is lange tijd weggeweest uit Vianen, omdat hij moest wijken voor het verkeer. Hij stond van 1891 tot 1978 in de tuin van het Rijksmuseum in Amsterdam. In 1979 kwam de pomp terug, eerst achter het Stadhuis en sinds 1991 staat hij weer op zijn historische plaats.

Nabij de pomp bevindt zich:

26

Het voormalige politiebureau

Pand nr. 56 werd in 1807 gebouwd als woonhuis. In 1894 werd het kantongerecht en rond 1950 trok ook de politie in dit pand. Tegenwoordig is het gebouw weer particulier eigendom. In het grensgebied van Utrecht, Holland en Gelre hadden de heren van Vianen langzamerhand een onafhankelijke positie verworven. Zij regeerden Vianen als soevereinen van een Vrije Hoge Heerlijkheid, een zo goed als onafhankelijk staatje, een soort "Monaco aan de Lek". Eén van de gevolgen was dat iets wat in de rest van Holland als een misdrijf of overtreding gold, in Vianen wel eens onder andere regelgeving kon vallen. Dit gold met name voor afwijkend financieel, politiek of godsdienstig gedrag. Dergelijke personen konden (na betaling van 'recognitie!') een beroep doen op het Viaanse asielrecht. Vooral na financiële schandalen in het begin van de achttiende eeuw heeft Vianen door deze functie van 'vrijstad' een slechte naam gekregen.

U loopt verder en slaat linksaf de Keizerstraat in tot u op de Weesdijk komt. Eerst ziet u een:

27

Kerkje

Het kerkje is gebouwd in 1930 en op dit moment in gebruik van de Christelijk Gereformeerde Kerk.

Achter het kerkje ziet u een parkeerplaats gelegen aan:

28

De Weesdijk

In 1660 werd er een weeshuis gesticht door Louise Christine van Solms. Het weeshuis bevond zich aan de Weesdijk. Rond 1820 kwam het gebouw leeg te staan. In het midden van de negentiende eeuw werd het gebouw verkocht en gesloopt. De toegangsweg ging eruit en alles werd boomgaard behorend bij het "Patriciërshuis".

In de tijdgeest van de zestiger jaren wilde het gemeentebestuur Vianen meesleuren in de vaart der volkeren. De binnenstad moest opengegooid worden voor het autoverkeer. Goede parkeervoorzieningen waren hierbij onontbeerlijk. Burgers en middenstanders die hun nering in de binnenstad hadden, vochten deze plannen met succes aan. De Weesdijk kon nog gerealiseerd worden, maar in 1975 konden de verdere plannen, door de aanwijzing tot beschermd stadsgezicht, niet doorgaan.

U gaat rechtsaf en laat het kerkje links liggen. Na enkele tientallen meters ziet u rechts tussen de huizen:

29

Het Patriciërshuis

Het huis dateert grotendeels uit de zeventiende eeuw. Er woonden invloedrijke personen, zoals bestuurders, burgermeesters en kerkleiders. Er had zich ook enige tijd een kostschool gevestigd in het huis. Later kwam het huis in gebruik bij particulieren en in de zeventiger jaren kwam het in het bezit van de gemeente. Deze knapte het huis op en bracht het in delen in de verkoop.

Aan het eind van de Weesdijk gaat u linksaf. U komt bij:

30

De nieuwe ingang

Onder groot protest werd in het verlengde van de Korte Kerkstraat in de zeventiger jaren een vijfde stadsingang in de vorm van een brug tot stand gebracht, teneinde een betere verbinding met de uitbreiding van Vianen aan de oostkant te maken. Halverwege de jaren negentig laaide het protest weer op. Er werden namelijk plannen gemaakt voor een nieuw poortgebouw op die plaats. In een aangepaste vorm, een poort zonder overkapping, is het plan toch doorgegaan.

Na het restaurant in de poort gaat u rechtsaf de trap af en volgt u de muur. Vervolgens gaat u rechtsaf, via een poortje in de stadsmuur, naar een theekoepeltje (via trappetje). Vervolg u weg linksaf, achter de Grote Kerk langs. U loopt door het hek rechtsaf richting Voorstraat. (bij een gesloten hek, gaat u bij het theekoepeltje rechtsaf en vervolgt u uw weg via Klooster. Vervolgens linksaf de Korte Kerkstraat in, waarna u zich weer op de Voorstraat bevindt).

31

Het voormalig postkantoor

In de muur aan de kant van de Voorstraat ziet u een plaquette van de schrijfster Ina Boudier-Bakker. Haar man was hier directeur van 1917 tot 1922. Het echtpaar Boudier woonde boven het postkantoor. In "De Straat", één van haar bekendste boeken, typeert zij Vianen: *"Onder de grauwe wijden hemel lag in den stillen najaarsdag de straat - de hoofdstraat van het kleine vergeten stadje, in zijn vereenzaming achter de uiterwaarden van de groote rivierStrijd was er geweest en fel leven, de geest van verweer....Daarna was gekomen het verval, de rust, de verlatenheid...."*

U steekt de Voorstraat over en bent weer terug bij de VVV. In dit gebouw bevindt zich ook het:

32

Stedelijk Museum en de voormalige R.K. schuilkerk

In het begin van de zeventiende eeuw mogen de rooms-katholieken hun geloof niet meer openlijk belijden. Samenkomsten op plaatsen die men niet vanaf de weg kon zien, werden wel toegestaan. Op de bovenverdieping van het huidige museum is het goed zichtbaar dat hier een schuilkerk was. Deze zou tot 1808 in gebruik blijven.

U bent nu aan het einde gekomen van deze stadswandeling. Hopelijk heeft u ervan genoten.